

Piatok 9. septembra 2016

Text: G 5, 25 – 6, 10

²⁵Ak Duchom žijeme, aj žime podľa Ducha. ²⁶Nebud'me žiadostiví márnej chvály, popudzujúc sa a závidiac si navzájom.

¹Bratia, ak by niekoho aj pristihli pri nejakom poklesku, vy, duchovní, napravte ho v duchu tichosti - a daj si pozor, aby si aj ty nepadol do pokušenia. ²Jedni druhých bremená znášajte, a tak naplníte zákon Kristov. ³Lebo ak si niekto myslí, že je niečo, a nie je nič, sám seba klame. ⁴Nech každý skúma svoje dielo a bude mať chválu sám pred sebou, ale nie pred iným. ⁵Lebo každý ponesie svoju ťarchu. ⁶Komu sa dostáva vyučovania v slove, nech zo všetkého, čo má, udeľuje tomu, kto ho vyučuje. ⁷Nemýľte sa! Boh sa nedá vysmievať! Čo človek rozsieva, to bude aj žať! ⁸Pretože kto rozsieva svojmu telu, z tela bude žať skazu; kto rozsieva Duchu, z Ducha bude žať večný život. ⁹V činení dobrého neochabujme, lebo ak neochabneme, časom svojím budeme žať. ¹⁰A tak teda, dokiaľ máme čas, čiňme dobre všetkým, ale najmä domácim viery.

Piesne: ES č. 204, 475

Zamyslenie nad Božím slovom:

Božie slovo nám ponúka veľa dobrých rád. Kto Bibliu nečíta, môže mať dojem, že ide o náboženské frázy a poučky. No skutočnosť je taká, ako ju čítame v Liste Galatským 5. „Duchovný“ je len úvod, ktorý pripomína, že žiť kresťansky, teda duchovne, znamená žiť každodenný život podľa Božích princípov. ... *netúžme po márnej chvále* – to nie je zákaz, ale varovanie. Ide o ochranu pred sklamaním, rozčarovaním, aké zažíva víťaz televíznej speváckej súťaže, keď si uvedomí, že sa stal nielen víťazom, ale aj otrokom producentov a záväzkov, že zrazu nemôže robiť hudbu tak, ako on chce, ale tak, ako mu kážu druhí. Kol'ki víťazi sa dopracovali k rozčarovaniu. ... *hriešnika napravte v tichosti* – s tým máme problém. Je také lákavé vykričať nahlas zlyhanie svojho podriadeného a ešte väčšia radosť vykričať sa na nadriadeného, keď zlyhal. Pán Boh nás však vedie k tichému a pokojnému riešeniu problémov, veď zápas so slabosťou je náš spoločný zápas. Dnes ty, zajtra ja – tak sa prelieva skúsenosť zlyhania, pokory a potreby odpustenia. Sme v tom všetci až po uši. Aký zmysel má vzájomné ponížovanie? Lepšie je v tichosti sa viesť k polepseniu. ... *pomáhajme niest' bremená druhých* – ako veľmi nás tlačí bremeno života! Tak rýchlo sa nám podlamujú kolená! Sme labilnejší a pohodlnejší ako naši starí rodičia. Tí zvládali väčšiu záťaž. Bolo to aj tým, že sa vedeli jedni o druhých viac oprieť. Boli si pomocou, lebo sa cítili na seba odkázaní. My chceme byť nezávislí; dáva nám to pocit hrdosti. O to bolestivejší je dopad na tvrdú zem, keď padneme pod bremenom. Niest' si navzájom bremeno, to je Božia rada, ktorá funguje. Ježiš sám je toho príkladom. ... *postarajme sa o svojich kazateľov* – aká háklivá téma! Tak veľmi sa bojíme odlúčenia cirkvi od štátneho rozpočtu! Zrejme preto, lebo neberieme vážne Božie rady. List Galatským nám dáva návod. Takto to má v cirkvi fungovať. Dnes počúvame skôr množstvo argumentov, prečo to má byť inak – len nie to, aby sa cirkevný zbor postaral o toho, kto ho vyučuje v Slove. Pritom ide o biblický spôsob zabezpečenia toho, aby každý mal prístup k čistému učeniu a duchovnému zaopatreniu. Ak sa však staráme výlučne o svoje telesné potreby a na zabezpečenie tých duchovných cez svojho farára nechceme pomyslieť, rozsievame zlým spôsobom. Podľa toho budeme aj žať. Nevyberajme si z Božieho slova len to, čo sa nám páči, ale berme v pokore vážne všetko. Pán Boh nám nedáva zlé rady. Amen.

Modlitba:

Drahý Pane Ježiši Kriste! Ďakujeme Ti za to, že si prišiel na našu zem a prežil s nami kus života. Ďakujeme za dôveru, ktorú v nás vzbudzuje Tvoj životný príklad a Tvoje dielo. Pomôž nám s väčšou dôverou brať vážne mnohé praktické rady, ktorými náš život vedieš k požehnaniu a správny cieľom. Amen.

Mgr. Ján Velebír ml., zborový farár v CZ ECAV Bardejov a senior Šarišsko-zemplínskeho seniorátu (ŠZS)